

USCA POST

ORGAAN VAN DE STUDIEGROEP USA-CANADA. OPGERICHT 10 JAN. 1970

Red.

A. van Hulst

Archipel 41-08

8224 HS LELYSTAD

Nov. '80

Nummer 3

Het in U.P. (Usca Post) nr 2 aangekondigde Kontakt Ned. Bond-Studiegroepen, is begonnen en wordt voortgezet.

De gewenste goede sfeer was er. Wat er wel en niet uit zal komen, (is nu (nog) niet te zeggen.

Mede door dit kontakt kwamen wij tot de overtuiging, dat het onderdeel "Lezingen met of zonder dia's" een nogal zwak punt is bij onze Studiegroep.

De voor Nov. aangekondigde lezing, die in Alphen a.d. Rijn gehouden wordt, is één der weinigen over ons gebied.

Daar zouden wij graag één en ander aan willen doen, in onze eigen kring.

Wie heeft lezing(en) van 15 à 20 min.?

Wie beschikt er over dia's?

N.B. Wie zelf geen dia's heeft, kan bij het bestuur terecht.

We hopen op een voldoende weerklank in onze Studiegroep. Bestuur en redactie wachten af.

DE EERSTE OFFICIELE LUCHTPOST IN DE U.S.A.

In 1959 gaven de Verenigde Staten 'n lucht postzegel uit van 7 c ter gelegenheid van het feit, dat 100 jaar geleden de eerste officiële luchtpost in de USA is vervoerd.

In de "Lafayette Daily Courier" van 15-8-1859 had een bericht gestaan, dat post met luchtballon kon worden meegegeven. Het resultaat van deze aankondiging was een aanbod van 123 brieven en 23 circulaires.

Op 16-8-1859 steeg in Lafayette (Indiana) John Wise op met zijn ballon "Jupiter" met aan boord de eerste officiële luchtpost. Na een vaart van ongeveer 35 mijl landde hij in Crowfordsville (Indiana).

De post werd vandaar doorgezonden naar New York voor verdere bezorging aan de geadresseerden.

W.F.Briel

0-0-0-0-0-0

EERSTE COMMERCIELE POSTVLUCHT IN DE U.S.A.

In 1976 gaven de Verenigde Staten een postzegel uit van 13 cent ter gelegenheid van 't feit dat 50 jaar geleden de eerste commerciële postvlucht werd uitgevoerd.

Het zegel toont een 2-tal oude vliegtuigtypen, op de voorgrond een tweedekker en op de achtergrond een ééndekker.

Voor 1926 werd de luchtpost vervoerd door de P.T.T. zelf in eigen vliegtuigen, waar voor eigen postpiloten werden aangesteld. Dit was zeer tot ongenoegen van de vroegere vervoerders van de post, de partikuliere spoorwegmaatschappijen.

In 1925 werd daarom een kommissie benoemd die zich bezig moest houden met de proble-

men van de commerciële luchtvaart in de USA. Dit leidde tot de Kelly Bill, welke toestond dat partikuliere luchtvaart maatschappijen post konden vervoeren, mits men voldoende ervaring en een behoorlijke uitrusting had.

Eén van de eerste kontraktanten die een z.g. Contract Air Mail route ging exploiteren was Henry Ford, die een vrachtdienst begon tussen Detroit, Cleveland en Chicago. Natuurlijk maakte hij gebruik van zijn eigen Ford-vliegtuigen. De ééndekker op bovengenoemd zegel moet zo'n Ford-vliegtuig voorstellen.

Het andere toestel is 'n "Swallow-tweedekker" van Varney Air Lines.

Op 6 april 1926 was het n.l. de Varney Air Lines die een "Contract Air Mail" lijn op de route van Pasco (Washington) naar Elko (Nevada) opende met 'n tussenlanding in de stad Boise (Idaho). Het toestel werd door Leon D. Cuddeback gevlogen, chef-piloot in de Varney Air Lines.

De afstand van 460 mijl legde hij af in 5½ uur, wat een gemiddelde betekende van nog geen 90 mijl per uur. Deze historische vlucht toonde aan dat het motorvermogen van de "Swallow", met zijn Curtiss K-6 motor van 150 pk, onvoldoende was.

Walter T. Varney besloot toen om zijn vloot van 6 "Swallows" te laten voorzien van een sterkere motor. Voor het aanbrengen van de nieuwe Wright Whirlwind J-4 motoren met 'n vermogen van 200 pk, moesten de toestellen 60 dagen op de grond blijven. Na dit korte oponthoud vlogen de Varney-piloten regelmatig hun dagelijkse diensten tot 1 juli 1931, toen Varney Air Lines met nog enige andere partikuliere luchtvaart ondernemingen werd opgenomen in de United Airlines.

Het dagelijkse schema luidde : vertrek uit Pasco om 6 uur 's morgens, vertrek uit het tussenstation Boise om 9.20 's morgens en aankomst te Elko om 12.30 's middags.

De eerste vlucht op 6 april 1926 ging met veel feestelijkheden gepaard. De Oregon-Journal van Portland berichtte datter gelegenheid van deze eerste vlucht op Pasco vliegveld een gedenksteen zou worden opgericht en dat leger-vliegtuigen gedurende deze plechtigheid een voorstelling stunt-vliegen zouden geven.

Vele hoogwaardigheidsbekleders waren bij de start aanwezig en een 2.500 tal toekijkers, die al uren van te voren naar Pasco-vliegveld waren toegestroomd.

Door moeilijkheden met de warming-up van de motor kon Cuddeback eerst om 6.23 starten in plaats van om 6.00 uur. Hij had een 9.285 poststukken aan boord met een totaal gewicht van 202 pond, verdeeld over 6 zakken, respektievelijk bestemd voor Boise, Elko, Salt Lake City, San Francisco, N.Y.C. en Chicago.

De route liep over de minst bevolkte delen van de U.S.A. met grote stukken woestijn, woeste vulkanische heuvels en hoge bergen. In een opkomende mist landde hij om 10.10 uur te Boise, waar de postzak voor Boise werd afgeleverd en twee nieuwe werden ingeladen. Om 10.55 steeg hij weer op voor het tweede deel van het traject naar Elko. Al spoedig kwam hij terecht in een koudefront met stortbuien en donderslagen. Druipnat in zijn open cockpit en verkleumd van de kou kwam hij om 12.38 te Elko aan, verwelkomd door een menigte van 2.000 personen en een muziekkorps. De afstand van Boise naar Elko had hij af-

gelegd in 2 uur en 42 minuten, 28 minuten langzamer dan de dienstregeling.

Om 3 uur die middag, nadat inmiddels met de Transkontinentale spoorweg aangevoerde post voor de Noordwest Pacific was ingeladen, in andere machine van Varney Air Lines die de terugvlucht zou vliegen. Piloot was Franklin Rose. Al spoedig kwam Rose in het zelfde koufront terecht en moest door moeilijkheden met de motor een noodlanding maken. Nadat hij weer was opgestegen moest hij, in een storm ver van zijn koers afgeraakt, in een onherbergzaam oord opnieuw een noodlanding maken, wat meteen het einde betekende van de vlucht.

Op de volgende dagen waren de resultaten te pover, zodat op 10 april 1926 besloten werd de diensten voorlopig te staken om de vliegtuigen eerst van sterkere motoren te voorzien.

Op 1-6-1926 konden de vluchten worden hervat en tot 1-7-1931, toen Varney Air Lines werd ingebracht in de United Airlines, vlogen de Varney-piloten met een grote regelmaat hun dagelijkse diensten.

W.F.Briel

OCHOPEE, FLORIDA.

In Usca Post, blz 11, vroegen wij "Wie weet Ochopee te liggen?" Dat was eigenlijk vraag 3. In tegenstelling tot vragen 1 en 2, waar we geen antwoord op kregen, waren er 2 antwoorden op die vraag 3. Ochopee heeft Zipcode 33943 en ligt in het W. deel der Everglades aan Hoofdweg 41 tussen Naples (W. kust) en het Miami distrikt. Vermoedelijk is Ochopee Seminoool-Indiaans, 'n Muskogee-taal, betekenis nog niet bekend. Dank U zeer Heren S. en L.

MONUMENTEN : HET WITTE HUIS.

Sc.nrs 809, 923, 990, 1208, 1338, d.f.a.g.

Dit jaar in november, ongeveer op het tijdstip, dat U dit Usca Post nummer ontvangt, wordt in de USA weer eens een volgende President gekozen of de huidige herkozen. Dan zou het W.H. de 39ste President Carter opnieuw huisvesting geven, of een nieuwe, de 40ste binnen zijn muren krijgen.

The White House, 1600 Pennsylvania Avenue, Washington D.C. is het adres, in geval U een brief(je) zou willen schrijven. Vroeger werd het W.H. President's Huis, of Paleis genoemd. Het is het eerste Regeringsgebouw, dat in het nieuwe Washington, naar het stedekundige plan van L'Enfant, is gebouwd.

George Washington had als eerste President in 1790 de lokatie voor de nieuw te bouwen Hoofdstad uitgezocht en had ook de plaats voor het W.H. gekozen. In 1792 maakte architect James Hoban het ontwerp dat George Washington's goedkeuring kreeg. Het is in een 18de eeuwse stijl met een Ionische zuilenhal gebouwd.

Hoban had ook de supervisie van de reconstructie en de aanbouw van de N. en de Zuidelijke zuilen-portieken in 1824 en 1829.

In 1800, kort na de dood van G. Washington, kon zijn opvolger, 2de President John Adams als eerste Staatshoofd zijn intrek nemen in "The Executive Mansion", zoals de officiële benaming is. Een deel van het interieur was nog niet klaar en First Lady Adams had de East Room nog gebruikt om haar familie-was te drogen.

Jefferson hield elke morgen Open Huis voor

alle nieuw aangekomenen en James en Dolly Madison (zie nieuwe zegel van 20 mei 1980) hielden er vele en royale ontvangsten. Maar de USA-Engelse oorlog, 1812-'15, was spelbreker; de Britten bezetten de nieuwe hoofdstad en staken er de brand in, ook 't President's Huis. Zandstenen muren werden geblakerd en waren kapot, zij werden hersteld en wit geschilderd.

Voor de installatie van President J. Monroe in 1817 was het weer in orde en na verloop van tijd werd in 't algemeen over het Witte Huis gesproken.

Van 1830 tot 1902 werden geen grote structurele veranderingen uitgevoerd, maar verbeteringen; o.a. in 1834 stromend water, gaslicht in 1848, heetwater verwarming in 1853, centrale verwarming na 1870, in 't jaar 1882 een lift en elektrische stroom in de 1890er jaren.

Gedurende de ambtstermijn van Theodore Roosevelt werd het W.H. versterkt, nieuwe vloeren gelegd en een vergroting van de State Dining Room tot stand gebracht, door sloop van de hoofdtrap.

Na de oorlog kreeg het W.H. o.a. een zwembad, elektrische keuken, en onder de nieuwe vleugel een schuilkelder. Verder 'n cinema, solarium en sportzaal.

In 1946 een Presidentieel familie-balkon, achter de kolommen van de Z. zuilenportiek.

Toen plafonds begonnen te verzakken werd in de jaren 1948-1952 het W.H. geheel gerenoveerd. O.a. werden de oude muren gesteund met betonfunderingen, oude houten balken en stenen muren door een stalen raamwerk versterkt. Alles werd gedaan om de originele sfeer te restaureren en te behouden en het

geheel huiselijker te maken voor de President's familie.

En zo telt het W.H. nu 132 vertrekken, 20 badkamers en 5 liften. Inrichting enz. van historische betekenis zijn behouden en oude meubels zijn opnieuw bewerkt en bekleed om meer in overeenstemming te zijn met de tinten der verschillende vertrekken. Een en ander is hoofdzakelijk 18de eeuws. Georgiaans.

De entreehal heeft zuilen van Vermont-marmer. Op de omlijsting van de trap zijn de 13 zegels van de oorspronkelijke Staten. De grote witte(en goud) East Room, nu voor officiële ontvangsten en bals, was meerdermalen het toneel voor Presidentiële familie-huwelijken; werd als rouwzaal gebruikt voor de Presidenten W.H.Harrison, Z.Taylor, A.Lincoln, W.G.Haring en F.D. Roosevelt.

Op de O. muur hangt het Gilbert Stuart portret van George Washington, wat op last van Dolly Madison verwijderd werd in 1814, voor dat de Britten de boel in brand staken.

De 2de grote zaal is de State Dining Room waar 100 gasten om 'n ovale tafel in Chipendale stoelen comfortabel kunnen zitten. De eiken panelen van 1902 zijn lichtgroen geschilderd t.o. de gouden damast gordijnen om een goede achtergrond te vormen voor het Healy portret van Lincoln.

De Green Room, gebruikt voor informele recepties, heeft portretten van de Presidenten Th. Jefferson, J.Q. Adams, M.v.Buren en J.K. Polk.

De Red Room, waar de First Lady gasten ontvangt, is gelijk aan de Green Room. In 1877 legde R.B. Hayes hier de Presidents-eed af.

De Presidenten Mc Kinley, Cleveland, Coolidge en Wilson hebben hier hun portretten hangen.

De ovale Blue Room, waar de President gasten op Staats-diners ontvangt, wordt algemeen de mooiste zaal van het W.H. genoemd. Hier werd het huwelijk van President Cleveland met Frances Folsom gesloten in 1886.

Op de boven-etages vindt men de familie- en logeervertrekken, o.a. de sobere slaapkamer van Lincoln met 't speciale lange bed, die in de Victoria stijl is gerestaureerd.

Beneden zijn verder nog de bibliotheek en de Porceleinkamer. De serviezen-kollektie is één van de interessantste en waardevolste in de USA. De Presidenten Washington en T.Jefferson hielden van Lowestoft porcelein, terwijl o.a. Madison, Monroe en Jackson gesteld waren op Frans porcelein. De Presidenten Wilson, Roosevelt en Truman prefereerden het Lenox. Anderen waren voor Wedgwood en Minton.

Tegenover de hal is de originele keuken, waarin de zandstenen fornuizen zijn gerestaureerd. Daar wordt nu door radio en T.V. gebruikt van gemaakt.

In het park vindt men nog de Magnolia bomen die door de 7de President Andrew Jackson zijn geplant.

Deze gegevens zijn voornamelijk verzameld uit "Living Past of America" AvH

o-o-o-o-o-o-o

In de USA was het een nieuwtje, tevens een wereld primeur, toen een vliegtuig op een (parcel post) postzegel werd afgebeeld. Q8

Toen hij half maart 1.1. de Zomer-Olympische postzegels, enveloppen, aerograms, postal cards, mint sets, enz. uit de verkoop nam, verklaarde Postmaster-General Bolger dat de Posterijen haar gedragslijn op een latere datum opnieuw zou bezien en dat intussen de oplages in opslag zouden blijven.

De reden van deze "uit roulatie nemen" zal nog wel bekend zijn : De USA zou geen team naar de Spelen in Moskou afvaardigen en is het dus niet gewenst met de verkoop van Olympische postwaarden door te gaan.

Op maandag 4 augustus, maar één dag na het einde der Moskou Zomerspelen, zo werd door Bolger aangekondigd, zou de verkoop van de Olympische uitgiftes hervat worden. De motivering, die gegeven werd, doet nogal geforceerd aan.

De uitgifte was hervat, aldus werd gezegd, ter ere van de USA sportlieden, die aan de Presidentiele oproep gehoor gaven, om niet deel te nemen aan de Zomerspelen (i.v.m. de Russische bezetting van Afghanistan), ten bate van de Olympische beweging (in 1984 is de USA aan de beurt) en ook ter ere van de grote USA athleet Jesse Owens, die 31-3 1980 overleed in de leeftijd van 66 jaar. De verklaring ging verder : Met de beëindiging der Zomerspelen op 3 aug. '80 zouden de postwaarden niet dienen als promotie dezer gebeurtenis. Inplaats daarvan is de bedoeling een "ere-salut" te geven aan die geweldige vrouwen en mannen van de USA Olympische ploeg, die maanden en jaren van trainings-inspanningen opofferden om de opvatting van het Amerikaanse volk te steunen ter afkeuring der Russische handelingen

en daden in Afghanistan.

Bolger merkte ook nog op dat de Postale regels verboden om personen op herdenkingszegels uit te beelden, tenzij zij tenminste 10 jaar dood zijn, met uitzondering van Presidenten. Om deze reden, aldus Bolger, kan aan Jesse Owens op dit tijdstip geen zegel-uitgifte gewijd worden.

In 1936 won Jesse Owens in Berlijn 4 gouden Olympische medailles en werd daarbij ongewild het "zwarte politieke antwoord" tegen "blanke nazi-waanzin van Hitler".

Evenwel vervolgde Bolger, niets hoeft ons er van te weerhouden zijn nagedachtenis te herdenken in samenhang met de eer, die wij aan alle leden van de Zomer-Olympische ploeg 1980 betuigen.

De hervatting der verkoop zal alleen aan de Philatelie-loketten van Washington D.C. en per postorders plaats vinden. Voor meerdere verkooppunten zouden de voorraden niet groot genoeg zijn. "Wie het eerst komt, het eerst maalt" luidt het devies. Uiterlijk tot 31 december a.s.

Daar er blokken, enkele frankeer- en lucht-postzegels, enveloppen, aerograms, postal-cards, Mini sets, veldelen enz. aangeboden worden, krijgt de hele affaire 'n nogal wat kommercieel gezicht.

In Canada heeft men zich al afgevraagd, hoe landen zullen reageren, die de USA boycot steunden, hun Olympische uitgiftes annuleerden en soms, als Canada deed, ook vernietigden. Canadese posterijen hadden 'n strop van 50.000 dollar aan deze annulering.

Op journalistieke vragen of men zich door de USA genomen voelde door deze handelwijze, is geen reactie gekomen.

Men betwijfelt in Canada of men in de USA serieus overwogen heeft niet meer tot een her-uitgifte over te gaan.

Dat men Jesse Owens op deze manier eert vindt men maar flauwekul en onrechtvaardig t.o. zijn persoon.

Maar er wordt ook opgemerkt dat er wel verzamelaars zullen zijn, DIE OP PRINCIPIELE GRONDEN ZELF DEZE U.S.A. UITGIFTEN ZULLEN BOYCOTTEN. Iets om over na te denken.

Ook in de USA zelf heeft men kritiek, o.a. met de vraag of postzegels en politiek gemixt kunnen worden. Het antwoord is: JA! Na de stopzetting der verkoop in Maart, begonnen handelaren de prijzen op te schroeven. Bolger zou één of meer keren verkondigd hebben de verkoop te hervatten om de prijsstijgingen te elimineren.

Het "Jesse Owens effect" wordt zeer twijfelachtig gevonden. Owens was tegenstander van de USA boycott en daarnaast deed Jesse promotie werk voor 't postzegel en munten uitgifte programma der Russen bij veel gelegenheden in de USA.

Grotendeels overgenomen uit CSN Sept, '80.

0-0-0-0-0-0-0-0

WAT ONZE LEDEN OP TENTOONSTELLINGEN DEDEN.

Verguld zilver op "London 1980 Internationaal" is de zeer hoge bekroning voor heer Speksnijder met zijn "Columbus kollektie". Verder werkte hij nog mee in Lisse en "Dag van de Postzegel" te Rotterdam.

F. v. Gulick Coevorden Zilver + ereprijs.

R. Schilpzand Lisse Zilver

T.H.M. Terwee Zwolle Verzilverd brons.

DE U.S.A. en ZUIDZEE-EILANDEN

In 1947 nam de USA, met instemming van het Congres, het Bestuurs-mandaat van 'n groep Pacific eilanden over van de U.N. Het betrof de Carolina-, de Mariana- en de Marshall-eilanden.

In Wereldoorlog II hadden USA strijdkrachten deze Japanse steunpunten sprongsgewijs bezet om het Japanse rijk in te sluiten en over kortere afstand aan te vallen.

De Postale geschiedenis, die erg interessant is, valt wat de Spaanse, Duitse en de Japanse periode betreft, naast ons gebied. Het hier volgende deel van een artikel "De laatste grens?" kwam enigszins toevallig onder onze ogen.

Het in 1947 begonnen "Trust Territory", is ook wel Micronesia genoemd, had enkele jaren nodig, voordat het zich postaal manifesteerde. Stempels zijn m.i. het belangrijkste.

De schrijver konstateerde kleine verschillen in de poststempels van 1951 en 1963. Deze stempels zijn de bekende Grootrond-stempels met 4 "killer bars" (dikke zwarte strepen). In het midden van de stempel de datum met AM of PM, aan de buitenring eiland en plaatsnaam.

Ook op Hawaïi werden sinds augustus 1959 afstempelingen gedaan, met name van de eilanden der Marshall groep Kwajalein en Ebeye. Deze afstempelingen zijn Honolulu, Hi, Honolulu Hawaii en ook is er een zg Kleinrond machine stempel Kwajalein, Hawaii van 1966 vermeld.

Er komt een enkele maal een spelfout voor, m.n. de Marshall eilanden met één 1 in de plaats van twee.

Omstreeks 1970 werd bekend dat Kwajalein ,
terwijl het nog onder Honolulu ressorteerde,
onder militaire post voorschriften was
gekomen en een A.P.O. zipcode kreeg.
Een Eniwetok machine stempel geeft A.P.O.-
S.F.C.(=Army Post Office-San Francisco) ,
zipcode 96333, gedateerd 24-3-1966. Eniwe-
tok was ook ingedeeld bij Honolulu.
Vanaf 1963 zijn er Grootrond stempels be-
kend met een dubbele cirkellijn.

Hier volgen eerst enkele gegevens over wat
Postkantoren op de verschillende eilanden-
groepen :

CAROLINA EILANDEN

Koror geopend 1-7-1951
Zipcode 96940, sinds mei 1968 of eerder

Ponape bekend sinds 4-9-1951
Zipcode 96941, sinds 23-3-1966
met de Rural Branch (plattelandskantoor
Metalanim)

Yap bekend sinds 6-9-1951
Zipcode 96943 1-4-1966
Per juni 1971 zijn de Rural Branches
Kanifay, Map en Rumung bekend.

Truk sinds 10-9-1951
Zipcode 96942 maart 1966

Kusaie sinds 9-11-1966
Zipcode 96944

MARIANA EILANDEN

Saipan
Zipcode 96950, sinds maart 1966
idem San José Village 1-5-1965
idem Capitol Hill 13-8-1966

Rota sinds 1-11-1963

MARSHALL EILANDEN

Eniwetok
Zipcode 96333 24-3-1966

Majuro
Zipcode 96960 12-4-1966

Ebbeye sinds 16-9-1963
Zipcode 96970 16-6-1971

Hiervoor noemden wij een klein aantal Post-
kantoren der 3 Eilanden Archipels. Van 1966
af kwamen er Zipcodes, zie opgave hiervoor.
Daar de Archipels uit een 2500 eilanden en
eilandjes bestaan, waarvan vele onbewoond ,
is dit slechts een klein aantal kantoren.

Begin 1970er jaren telde het "Trust Territo-
ry" een 18tal kantoren en uit nieuwere Zip-
code boeken zou kunnen blijken, dat dit ge-
tal groeit. De schrijver geeft een 10 kan-
toren voor de Carolina's, voor de Mariana's
4 en de Marshall's eveneens 4 kantoren, in
1972. Hiervan zijn de Ponape, Yap en Saipan
eilanden de grootste en belangrijkste, waar
de meeste bevolking van de ongeveer 100.000
zielen woont..

Christmas Island, ondergedeeld bij Honolulu
had van sept. '62 tot idem '63 een postkan-
toor tijdens een Atoom-proefneming.

Canton Island van de Phoenix Archipel heeft
van ongeveer sept. '63 tot april '65 'n tij-
delijk postkantoor. Zou in 1971 opnieuw ge-
opend zijn met een "Honolulu, Hi, 96401/Can-
ton Island Br(anch) stempel.

Guam valt ook in deze rubriek, maar is se-

dert 1898 van de USA, waar na een korte tijd met "Guam-overdrukken", de normale USA uitgiften gebruikt werden. Het telde in 1972, een 13-tal postkantoren en agentschappen.

Samoa, vroeger een koninkrijk, kreeg aan 't eind van de vorige eeuw binnenlandse moeilijkheden, waarna in 1900 de W. eilanden 'n Duitse- en de O. eilanden een USA bestuurs-kontrolé kregen. De normale USA uitgiften werden daar van 1900-1972 (en waarschijnlijk nog steeds) gebruikt. De zelfde soort poststempels worden daar gebruikt als in de USA, maar er zijn interessante namen als Ofu-Olesaga en Manu'a.

Wake Island, west van Hawaï, dat ook nogal bekend is van Wereldoorlog II, had vroeger een "ovaal killers-bar" stempel met het Nr. 1. Sinds nov. 1971 een hand- en een machine stempel, beide met tekst "Wake, Wake Island 96930".

Minder bekende USA bezittingen in de Pacific zijn de Midway Island en de Johnston Island. Midway wordt bestuurd door de USA-marine en kreeg in nov. 1971 een machinaal stempel met de slogan "Remember our / Pow-Mia Sacrifice / For Freedom". Johnston Island, ongeveer 1200 km Z.W. van Honolulu werd in de zelfde tijd als Hawaï, maar apart door de USA geannexeerd. Het is nu een militaire basis met de Zipcode APO-96305.

De schrijver heeft van 1965 tot '71 (of nog langer) suggesties gedaan, compleet met eigen ontwerpen van een zelfstandige Postale dienst voor de hier genoemde gebieden, vnl. onder de verzamelnaam "Micronesia". Daarbij hamerde hij ook op het aambeeld van "bekend

zijn en zelfrespekt voor de bevolking". Maar uit 't kontakt met de Postmaster-General en zijn staf in Washington DC is (nog) niets konkreets naar voren gekomen.

In een "Aanvulling", een half jaar later gepubliceerd, meldde de schrijver behalve een stuk of wat nieuwe stempels, ook dat er onderhandelingen over de "Trust Territory" op gang waren, om geheel in de USA op te gaan. De Micronesianen wilden een "vrije vereniging" met de USA, zelf hun lokale zaken behartigen, de USA de defensie en Buitenlandsa Zaken laten doen en een kommerciele binding. E.e.a. in ruil voor militaire en raket(ten) basis. Financien was het grootste probleem en over "eigen postzegels" was er (nog) niets bekend.

Noch in de Scott Specialised, noch onder de U.N. heeft de redaktie (tot nu toe) iets over deze Trust Territory der genoemde Zuid-zee-eilanden kunnen vinden; het maakt een nogal geheimzinnige indruk.

Waarschijnlijk zal in onze eigen kring weinig of niets aanwezig zijn. Toch menen wij dat dit ook tot ons Studiegebied behoort en om die reden geven wij er hier kennis van. Wie er meer van weet zou ons een plezier doen dat te melden.

Mocht een lid nog wat aanvullende gegevens wensen, dan kan hij/zij de APS jaargang 1972 aanvragen, waarin auteur Robert D. West ons aan het grootste deel der gegevens hielp.

AvH

IN DE VERENIGDE STATEN WAS HET 'N NIEUWTJE toen in 1869 zegels verkrijgbaar waren, die in 2 kleuren waren gedrukt. Sc. 79 en in 1957 de "Old Glory" de 48 st. vlag in één klap 2 kleurig door de Giori pers werd gedrukt. Sc 1094

INUIT EN INDIAANSE MOTIEVEN.

Met stijgend plezier heeft Uw redactie jaarlijks de Indiaanse en Inuit uitgaven door de Canadese Post zien verschijnen, vele met kunst- en gebruiks objecten. O.i. behoren deze series tot de mooiste die in ons verzamelgebied zijn uitgegeven. Zij kunnen wedijveren met de fraaiste exemplaren, die door andere landen uitgegeven zijn.

Op 25-9-'80 verscheen opnieuw, als afsluiting, een serie van 4 herdenkingszegels met het motto "Inuit spiritueel". "Spiritualiteit van een volk is dikwijls de basis van hun manier van leven", verklaarde Canada's Postmaster General Quillet, "en dat is extra waar voor de Inuit in het hoge Noorden".

De serie is gebaseerd op het feit dat volgens Inuit opvattingen spirituele macht in elk natuur-fenomeen aanwezig is en niet alleen in levende wezens.

Van speksteen is het beeldje "Sedna" (op 'n 17 c. zegel), een meermin figuur die in zee leeft en controle houdt over de zeedieren. Dit beeldje van Ashoona Kiawak valt opnieuw op door zijn zuivere en speelse vormgeving. De andere 17 c. zegel geeft op een prent "De terugkeer der zon" dieren weer, die op feestelijke wijze de zon begroeten. Een zeer bekend jaarlijks hoogtepunt in het Inuitleven.

De 35 c. zegels geven een "Vogelbeest" beeld van Doris Hagiolok, een vogel met een menselijk hoofd, als aanwijzing voor "Een geest is een dier" en een prent door Simon Tookoome, getiteld "Shaman" (F1), de bemiddelaar in de spirituele wereld voor de Inuit. Ook deze 2 zegels geven prachtige kunstvorm.

Over de opvattingen van het geestelijk leven der Inuit volgen nog wat gegevens. Voor hen is het "natuurlijke" en het "super-natuurlijke" nauw verbonden met 't praktische dag tot dag bestaan.

Behalve de reeds genoemde "levende wezens" gelooft de Inuit dat objecten als sneeuw, de rotsen, de wind en handelingen als persoonsnamen geven en slapen, ook spiritueel (kunnen) zijn.

Ook vinden zij het belangrijk om zielen van op jacht gedode dieren gunstig te stemmen; anders zouden zij na hergeboorte de mensen gaan vermijden en gebrek veroorzaken. Daarom gaven zij aan dode robben, in de veronderstelling dat deze door het zoute water dorst leden, wat fris water op hun snuit. Of hielden zij de harpoen-kop, waarmee een rob gedood was, in het lamplicht.

Om "Sedna" de meermin-vrouw gunstig te stemmen, vermeden zij dat karibou vlees met zeedieren in aanraking kwam.

De bemiddeling die Shamans (F1) tussen Inuit en de spirituele wereld hadden, gaf volgens sommige Inuit, aan hen een wonderbaarlijke macht. Geholpen door (hun) "spirituele helpers" konden zij over water lopen, in dieren veranderen, terugkeren uit de dood, ledematen afsnijden en weer terug zetten op het lichaam en zichzelf onzichtbaar maken. De Inuit waren in het geheel niet verrast toen in 1970 mensen op de maan geland waren omdat zij geloofden dat Shamans daar vele jaren al heen gegaan waren.

(F1) = Shaman is een Medicijnman, geestelijke leider, die de mensen dient bij ziekteherstel, "Sedna" overtuigt om de zeedieren vrij te geven, de juiste plaatsen voor een goede jacht aan te wijzen en de weerscondities te regelen.

In het verleden had Canada wel meer zegels op dit thema uitgegeven, maar op bescheiden schaal.

De USA was karig met deze soort uitgaven. Figuren en voorwerpen van de autochtone bewoners waren er niet veel en moesten meestal met een loupe gezocht worden. Het had er veel van weg of er een taboe op was.

De laatste tijd volgt de USA het Canadese voorbeeld. In 1977 was dat de Pueblo Indian Art serie, eerste in de Amerikaanse Volkskunst uitgiften. Eind september dit jaar is een 2de serie "Indiaanse Maskers" uitgekomen.

Het betreft houtsnijwerk van de Pacific NW-kust Indianen, die zeer begaafd zijn in deze houtsnijwerken. Deze volken zijn gevestigd van de Yakutat Baai in Z.O. Alaska tot de Columbia rivier.

De linker boven zegel is een masker van de Heiltsuk Bella Bella stam, rechts onder is er één van de Bella Coola stam. De andere 2 illustreren snijwerk van de Tlkingit en de Tlkingit-Chilkat volken. Dit laatste masker is van het Smithsonian Instituut, Washington DC, de andere drie zijn van het Natuur-Historisch Museum, NYC.

Eén en ander is een welkome aanvulling op een thema, dat zeer interessant kan worden genoemd.

Grotendeels overgenomen uit CSN van 8-9'80.

AvH

0-0-0-0-0-0-0-0

Het op blz. 56 van dit nr. genoemde Midway machine stempel: "Remember our Pow Mia Sacrifice For Freedom" is bekend op een Aero-gram uit Salem, Mass. met datum 2-3-1972.